

måneder efter at den danske tilsynsmyndighed er blevet orienteret.

Til stk. 3

Lovforslaget giver miljø- og energiministeren hjemmel til at fastsætte regler for underretningens indhold og form.

I bekendtgørelsen, som udmønter bestemmelsen, vil det blive specificeret hvilke oplysninger, der skal indsendes til tilsynsmyndigheden. Det vil af praktiske og tidsmæssige årsager ikke være muligt at videregående samtlige oplysninger, der er indeholdt i en miljøgodkendelse på måske flere hundrede sider, til modtagerlandets myndighed. De oplysninger, der skal indsendes, vil være koncentreret om de vigtigste forureningsparametre samt om grundlæggende oplysninger vedrørende produktionsanlægget. Der bør således stilles krav om oplysninger vedrørende af-faldsfrembringelse og væsentlige parametre for emission til luft og udledning med spildevand.

Såfremt der åbenbart findes en markant mindre forurenende teknologi end den, der påtænkes eksporteret, kan ministeren bestemme, at der skal redegøres for den alternative teknologi i forhold til den teknologi, som ønskes eksporteret. Som eksempel kan anføres en påtænkt eksport af teknologi til fremstilling af fjernvarmerør baseret på opskumning med CFC eller HCFC, hvor det i dag er teknisk muligt at fremstille fjernvarmerør uden brug af ozonlagnedsbrydende stoffer.

Alternative teknologier, der set i en større sammenhæng kun medfører en uvæsentlig formindskelse af forureningen sammenlignet med den aktuelle teknologi, vil ikke være omfattet af orienteringspligten.

Endelig forventes der for risikobetonede anlæg omfattet af anmelddepligten i henhold til EU's risikodirektiv (»Sevesodirektivet«) at skulle indsendes oplysninger om farekilderne ved anlægget og om hvilke foranstaltninger, der skal træffes, dels for at nedbringe risikoen for et større uheld forekommer, dels for at begrænse konsekvenserne af et stort uheld.

Forslaget giver endvidere ministeren hjemmel til at fastsætte regler for hvilke oplysninger, tilsynsmyndigheden som minimum skal fremsende til miljø- og energiministeren sammen med underretningen. Der vil i denne forbindelse primært blive tale om oplysninger om konstaterede miljøproblemer ved drift og nedlæggelse af anlægget.

Det bemærkes, at en virksomhed kan kræve fortrolighedelse af oplysninger om bl.a. forretningshemmeligheder, hvis det skønnes af væsentlig betydning for virksomheden, at andre end miljømyndigheden ikke får kendskab til sådanne oplysninger.

Der henvises herved til reglerne om undtagelse for aktindsigt i lov om offentlighed i forvaltningen, miljømyndighedens tavshedspligt i henhold til forvaltningsloven og straffeloven.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver miljø- og energiministeren en adgang til at fastsætte regler for hvilke produktionsanlæg, der skal være omfattet af underretningspligten.

Afgrænsningen af de underretningspligtige produktionsanlæg vil tage udgangspunkt i følgende miljømæssige aspekter:

- om der fra produktionsanlægget udsendes væsentlige mængder af særligt miljøskadelige stoffer til luften,
- om produktionsanlægget frembringer væsentlige mængder af farligt affald,
- om der fra produktionsanlægget udledes særligt farlige stoffer med spildevandet,
- om der under produktionen anvendes særligt farlige mikroorganismer,
- om produktionsanlægget frembyder en særlig risiko for større uheld med miljøfarlige stoffer.

Produktionsanlæg, som giver anledning til forurening af en karakter, der må anses for at være almindelig kendt, vil ikke nødvendigvis være omfattet af de regler ministeren fastsætter i henhold til bestemmelsen.

Ministeren kan i henhold til bestemmelsen ændre reglerne for hvilke virksomheder, der er underretningspligtige, hvis det viser sig, at andre end de først medtagne virksomheder mod forventning medfører væsentlige miljømæssige problemer.

Det skønnes, at højst 500 virksomheder vil blive omfattet af lovforslaget.

Til nr. 7 og 8 og 9

Formålet med bestemmelserne er at klargøre, at der består en udpantningsret og at bringe morarentebestemmelserne i overensstemmelse med Skatteministeriets tilsvarende bestemmelser i love og bekendtgørelser. Baggrunden for at få det direkte fastslået, at der består en udpantningsret er, at det i praksis har vist sig at lette adgangen til at inddrive.

Til nr. 10

Undladelse af at underrette tilsynsmyndigheden om eksport af visse brugte produktionsanlæg (§110, stk. 1 nr. 6), eller påbegyndelse af eksport inden 2 måneder efter at tilsynsmyndigheden har modtaget underretningen (§ 110, stk. 1 nr. 1), gøres strafbart.